

дени между 1702 и 1709, се поставят наравно съ онѣзи на Ямати.

Албеницъ, Базанта Педро — Albeniz Basanta Pedro, плодовитъ испан. клавиренъ компонистъ и носителъ на новото клавирно изкуство въ своята страна, род. 14 апр. 1795 въ Лангроно, умр. 12 апр. 1855 въ Мадридъ; ученикъ на Херцъ и Калкбренеръ, професоръ по пияно въ Мадридската консерватория и придворенъ органистъ. Творби: етюди, ронда, фантазии, вариации и школа за пияно.

Албеницъ, Донъ Исаакъ — Albeniz Don Isaac, виденъ исп. пиянистъ и талантливъ компонистъ, род. 29 май 1860 въ Кампродонъ, ученикъ на Мармонтель въ Парижъ, а по-късно училъ и при Дюпонъ, Бразенъ и Гевартъ въ Брюкселъ. Композиционната дейность на А. е не по-малко ценна отъ виртуозната: неговитъ клавирни творби се отличаватъ съ своя животъ и блѣсъкъ и стоятъ, както и другитъ му творби, подъ знака на испанския народенъ музикаленъ стилъ, особно въ ритъма си. Освенъ клавирни творения, А. е писалъ и нѣколко опери и ораторията „Христосъ“.

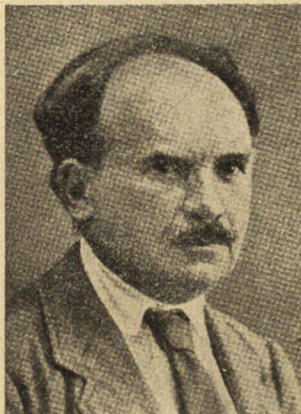
Албеницъ, Донъ Педро — Albeniz Don Pedro, испански калугеръ и плодовитъ църковенъ компонистъ, род. 1755 въ Висксия, умр. 1821 въ Сентъ Себастианъ, като капелмайсторъ на катедралата въ този градъ. Освенъ многобройнитъ църковни композиции: мотети, псалми, литургии и др., А. е написалъ и единъ учебникъ по музика.

Алберти, Доменико — Alberti Domenico, пиянистъ, пѣвецъ и компонистъ, род. окт. 1705, споредъ други 1717 г. въ Венеция, умр. ок. 1740 въ Формио. А. се слави като сътрудникъ въ създаването (съ своитъ осемъ сонати) на новия клавиренъ стилъ и като създателъ на носящитъ неговото име „Албертови басове“ — последване на разложени (арпеджовидни) акорди въ лѣвата ръка — „арфови басове“, аккомпаниращи намиращата се въ дѣсната ръка мелодия при клавирнитъ творения.

Албертъ, Августъ Францъ Карлъ Емануелъ — Albert August Franz Karl Emanuel, князь Сакс. Кобурготски, даровитъ пиянистъ, усърденъ музикаленъ меценатъ и та-

лантливъ компонистъ, род. 26 авг. 1819, умр. 14 дек. 1861. Творби: пѣсни, църковна музика — литургии и др., и една опера — „Хедвига отъ Линденъ“. Като князь-сърругъ на кралица Виктория Английска, А. е най-усърдно пропагандиралъ нѣмската музика въ Англия.

д'Албертъ, Евгени — d'Albert Eugen, единъ отъ най-голѣмитъ виртуозипианисти на съвременността и високо надаренъ компонистъ, род. 10 апр. 1864 г. въ Глазговъ, умр. 6 мартъ 1932 въ Рига; ученикъ на Пауелъ въ

д'Алберъ Евгени

Лондонъ, после на Рихтера (Хансъ) въ Виена и, най-после — на Листъ въ Ваймаръ. Като пианистъ, д'А. се слави съ силно одухотворената и огненотемпераментната си игра — единъ отъ най-голѣмитъ изпълнители на Бетховена, а като компонистъ — творенията му носятъ нѣмска глбина и сериозност (д'А. произхожда отъ нѣмски родъ и, въпрѣки името си, е нѣмски артистъ). Творби: концерти за пиано (H moll op. 2 и E dur op. 12), единъ концертъ за в. чело, увертюри, симфония F dur, камерна музика, пѣсни, хорови творби — особно шестгласната: „Човѣкъ и животътъ“, Центърътъ на творчеството на д'А. сж неговитъ опери — около 10, отъ